

[Indenrigs- og boligministeren.]

Iøvrigt var det ærede medlem så venlig at sige, at det var skæbnens ironi, at jeg skulle være i den situation at måtte beklage den høje rente. Jeg har aldeles ikke beklaget den høje rente, det håber jeg ikke man får indtrykket af. Efter min mening er den rentepolitik, der føres i landet i øjeblikket, en nødvendig beskyttelsesforanstaltning for vor betalingsbalance. Jeg har beklaget, at den høje rente fik den indflydelse på boligbyggeriet, som den har fået, hvad der er noget helt andet end at beklage selve kreditpolitikken, eftersom vi også er nogenlunde enige om, at en bedre betalingsbalance ikke alene skal nås over forbrugsbegrænsningen, og også på denne baggrund mener jeg, at det er rigtigt at udtale sig, som jeg har gjort.

Hvis man nu vil målet, vil skaffe flere projekter frem, nytter det ikke, at man stiller sig på det standpunkt at fedte med den indbydelse, som man vil give det private byggeri. Hvis forholdet er det, at man ikke giver nogenlunde large, tror jeg, det vil være forgæves, og derfor advarer jeg mod den, synes jeg, lidt umotiverede kritik, som f. eks. er kommet frem fra det ærede medlem hr. Ingvar Dahl af mit forslag om, hvordan man skal forholde sig med fastsættelsen af huslejen. Jeg kan ikke se, hvorfor det private byggeri ikke skal have samme mulighed som det sociale for at få dækning for dokumenterede driftsudgifter. Jeg kan ikke se, hvorpå dette skulle bero. Et nybygget hus bygget af private, der ligger ved siden af et nybygget hus bygget af en social boligforening, har nogenlunde de samme driftsudgifter. Trappevasken koster vel nogenlunde det samme, lys på trappen koster vel nogenlunde det samme, alt, hvad der iøvrigt nævnes kan af driftsudgifter, er vel nogenlunde de samme, og når man blot forlanger udgifterne dokumenteret, hvad i alverden skulle der så være i vejen for, når man dog indrømmer det sociale selskab mulighed for forhøjelse, også at give de private mulighed derfor? Vil man ikke det, kommer man i den situation, at man stiller de private på et afgørende punkt sådan, at de under de nuværende prisstigningstendenser på alt muligt må sige: ja, men det byggeri, som vi har planlagt at igangsætte, kommer nu ud i en situation, hvor det overskud, der skulle være på det, forsvinder i driftsudgifter — hvad skulle vi så bygge det for? Det private byggeri drives jo frem af udsigten til overskud. Jeg ved ganske vist, at det efterhånden er blevet et uærtigt ord at tjene penge her i landet — undtagen naturligvis når vi lægger skalaen for skatteudskrivning, hvor

vi er taknemlige for at der er nogle indtægter, der ligger så højt oppe, at de kan bære nogle skatter. Men hvis man ikke giver det private byggeri en chance for at dække sig imod, at dets budgetterede overskud på en ejendom forvandles til et underskud, ja, så vil man altså ikke sørge for, at det private byggeri kommer i gang. Der er ikke noget i dette, som sker på det sociale byggeris bekostning. Det sociale byggeri er stillet så fair og så stærkt fra lovgivningsmagts side som overhovedet muligt; det har lave ydelser, og det har adgang til at få sine udgifter dækket, efterhånden som de stiger.

Ja, men, siger det ærede medlem hr. Ingvar Dahl, det har ikke lov til at bruge sin opsparing selv. Hvad er da meningen med det sociale byggeris opsparing? Den skal vel bruges til byggeri, og det får man også lov til, for det er jo meningen med byggefonden, som jeg ganske vist ikke har kunnet få øje på endnu, men som de sagkyndige påstår virkelig findes. Det kan dog vel aldrig være meningen, at sociale foreninger, som bygger uden at ofre noget selv på byggeriet, skulle kunne sidde og spare op? Opsparingen må følge med det personlige offer, der præsteres. Det tror jeg nok vi får en lang snak om i udvalget, mon ikke?

Jeg kan heller ikke se, at det ærede medlem hr. Ingvar Dahls bemærkninger om huslejen er særlig velbegrundede, for der er jo ikke tale om, at huslejen ikke er under kontrol ifølge det lovforslag, jeg har forelagt. Hvordan finder det ærede medlem i det hele taget ud af det? Jeg ophæver ikke huslejeloven ved disse nye bestemmelser, al leje i støttebyggeri er under kontrol, og al leje i privat, ustøttet byggeri er ifølge huslejeloven under kontrol, idet lejeforhøjelser skal meddeles til nævnene. Der er ikke tvivl om, at dette også gælder de her foreslåede bestemmelser; den ændring, der finder sted, er, at der skal kunne gives dækning for dokumenterede driftsudgifter, ligesom kommunalbestyrelserne i disse sager har en appelmulighed til ministeren — dette gælder også for lejere! Hvorfor foreslår jeg ikke nævnene? Det gør jeg ikke, fordi jeg simpelthen ikke kan få den tanke ind i mit hoved, at nævnene skulle være en institution af mere permanent karakter. Jeg håber virkelig, at huslejenævnene forsvinder, når de har løst den opgave, de er sat til at løse, og som er skildret for dem i den huslejelov, som rigsdagen vedtog i fjor for et begrænset tidsrum. Det ærede medlem hr. Niels Pedersen og jeg kan pege på både fejl og mangler i huslejeloven, men ingen af os kan nogensinde glemme, at vi har stemt for